

Sygn. akt IC 151/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Kuś

Protokolant: Justyna Malczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2018 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko R. G.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt IC 151/18

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank S.A. w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego R. G. na jej rzecz kwoty 172.993,18 zł tytułem kapitału wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 2.163 zł oraz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany R. G. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany w dniu 29 marca 2016r. zawarł ze stroną powodową umowę pożyczki nr (...).

Na jej podstawie, bank oddał do dyspozycji pozwanemu kwotę 176.678,44 zł, a którą to pozwany zobowiązał się spłacić wraz z należnymi odsetkami umownymi w 120 równych ratach kapitałowo-odsetkowych.

Zgodnie z § 9 ust. 1 umowy pożyczki, umowa miała zostać rozwiązana z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia bądź w każdym czasie – za porozumieniem stron. Natomiast zgodnie z § 9 ust. 3 i 4 umowy, w przypadku jeśli pożyczkobiorca opóźnia się ze spłatą zobowiązania z tytułu udzielonej pożyczki, bank wzywa pożyczkobiorcę do dokonania spłaty zaległości w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania. Jeżeli należności nie zostaną uregulowane w całości, w wyznaczonym terminie, jak również w sytuacji, w której złożony przez pożyczkobiorcę wniosek o restrukturyzację zadłużenia zostanie odrzucony, bank ma prawo wypowiedzieć umowę kredytu. Od następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia całe zobowiązanie z tytułu udzielonej pożyczki staje się wymagalne i traktowane jest jako zadłużenie przeterminowane.

Pismem z dnia 17 listopada 2017r. strona powodowa skierowała do pozwanego przedsądowe wezwanie do zapłaty. Wzywała w nim pozwanego do zapłaty 171.676,06 zł tytułem „wymagalnego zadłużenia, na dzień 16 listopada 2017r.” w terminie 7 dni. W przypadku braku spłaty zadłużenia w wyznaczonym terminie, strona powodowa zastrzegła, że skieruje sprawę na drogę postępowania sądowego.

Pozwany do dnia obecnego nie spłacił całości zadłużenia wobec banku.

dowód: kserokopia umowy pożyczki k. 14-23,

przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 24-26,

wyciąg z ksiąg strony powodowej k. 13,

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zgodnie natomiast z treścią art. 723 k.c. dłużnik obowiązany jest zwrócić pożyczkę w ciągu sześciu tygodni po wypowiedzeniu przez dającego pożyczkę, o ile termin zwrotu pożyczki nie jest oznaczony.

Przy umowie pożyczki, głównymi świadczeniami stron są: po stronie pożyczkodawcy udostępnienie określonych środków finansowych do korzystania na określony okres czasu, a ze strony pożyczkobiorcy, zwrot tych środków (tak zwany depozyt nieprawidłowy).

Z kolei w myśl art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 1497 ze zm.) przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi, przy czym za umowę o kredyt konsumencki uważa się między innymi umowę pożyczki pieniężnej - o ile konsument ma obowiązek zwrócić pożyczkodawcy kapitał w pieniądzu, a po stronie pożyczkodawcy występuje dowolny podmiot, któremu przysługuje status przedsiębiorcy (art. 5 pkt 2 ustawy kredycie konsumenckim).

Bezsporną między stronami okolicznością było zawarcie umowy pożyczki.

Strona powodowa żądała od pozwanego zapłaty podnosząc, że skutecznie wypowiedziała pozwanemu umowę pożyczki, a wierzytelność objęta pozwem jest wymagalna.

Pozwany wnosił natomiast o oddalenie powództwa, zarzucając między innymi, że roszczenie jest bezzasadne skoro strona powodowa nie wypowiedziała mu umowy pożyczki.

Sąd podzielił stanowisko pozwanego. Zgodnie z art. 6 k.c. to na stronie powodowej spoczywał ciężar dowodu, że należności z tytułu umowy pożyczki stały się zadłużeniem przeterminowanym, a bank przeprowadził postępowanie wynikające z § 9 umowy i skutecznie wypowiedział umowę pożyczki. Bank ten był więc zobowiązany nie tylko do wykazania w toku procesu, że sporządził wypowiedzenie umowy pożyczki wobec pozwanego, ale również, że oświadczenie o wypowiedzeniu zostało pozwanemu skutecznie doręczone. Tymczasem z analizy przedłożonych w sprawie dokumentów nie wynika, że strona powodowa wypowiedziała pozwanemu umowę pożyczki, skutkującą postawieniem w stan natychmiastowej wymagalności należności z tytułu umowy pożyczki, na skutek jej wypowiedzenia umowy pożyczki. Strona powodowa nie przedłożyła na tę okoliczność żadnego dowodu z dokumentów, np. z kserokopii wypowiedzenia umowy wraz z potwierdzeniem jej odbioru przez pozwanego. Wobec powyższego, w ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, że wypowiedziała pozwanemu umowę pożyczki i że roszczenie stało się

wymagalne. Wobec tego, umowa pożyczki z 29 marca 2016r. nadal łączy strony, a w konsekwencji strona powodowa nie mogła w niniejszym procesie domagać się od pozwanego spłaty całości zobowiązania.

Sąd nie orzekł o kosztach sądowych od strony powodowej na rzecz pozwanego, ponieważ w toku niniejszego postępowania pozwany nie był zobowiązany do uiszczenia żadnych opłat ani wydatków.